

2. veljače - Prikazanje Gospodnje - Sviječnica A - B - C

*Ta vidješe oči moje spasenje tvoje,
koje si pripravio pred licem sviju naroda. (Lk 2,30sl.)*

Prvo čitanje

Malahija 3,1-4

Ovo govori Gospodin Bog: Evo šaljem glasnika da put preda mnom pripravi. I doći će iznenada u Hram svoj Gospodin koga vi tražite i Anđeo Saveza koga žudite. Evo ga, dolazi već – govori Gospodin nad Vojskama. Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva. I zasjest će kao onaj što topi srebro i pročišćava. Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da prinose Gospodinu žrtvu u pravednosti. Tad će biti draga Gospodinu žrtva Judina i jeruzalemska kao u drevne dane i kao prvih godina.

Drugo čitanje

Hebrejima 2,14-18

Budući da djeca imaju zajedničku krv i meso, i sam Isus tako postade u tome sudionikom da smrću obeskrijepi onoga koji imaše moć smrti, to jest đavla, pa oslobodi one koji – od straha pred smrću – kroza sav život bijahu podložni ropstvu. Ta ne zauzima se dašto za anđele, nego se zauzima za potomstvo Abrahamovo. Stoga je trebalo da u svemu postane braći sličan, da milosrdan bude i ovjerovljen Veliki svećenik u odnosu prema Bogu kako bi okajavao grijehe naroda. Doista, u čemu je iskušani trpio, može iskušavanima pomoći.

Evandjelje

Luka 2,22-32

Kad se po Mojsijevu Zakonu navršiš dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem: Svako

muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu! – i da prinesu žrtvu, kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića.

Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha dođe u Hram. I kad roditelji uniješe dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče:

"Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripremio pred licem svih naroda: svjetlost na prosvjetljenje narodâ, slavu puka svoga izraelskoga."

Za razmišljanje

Stari naziv ovog blagdana "Blagdan susreta Gospodinova" u orijentalnoj liturgiji prilično dobro izražava njegovo značenje: 40 dana nakon rođenja susreće Isus u hramu Boga svojih otaca i donosi prvu obrednu žrtvu svoga života u obliku jednog para grlica ili dvaju golubića. Istovremeno susreće i Božji narod Starog zavjeta, zastupljen u Šimunu i Ani, koji postaju svjedoci i navjestitelji tog Gospodinova prikazanja.

Kao i kod božićne poruke, nepredvidljiv je jaki kontrast jednostavnog i uobičajenom obredu odgovarajućeg nastupa Isusovih roditelja, i veličine događanja. No obje časne osobe Šimun i Ana ne daju se zavarati jednostavnošću: oni prepoznaju Božju slavu u tome djetetu, čije svjetlo preplavlja svijet, prosvjetljuje pogane i dopunjuje Božje otkrivenje u Starom zavjetu.

Božji je dolazak u Starom zavjetu često veoma moćan: sjetimo se oblaka, koji silazi s neba i ispunja Salomonov hram Božjom slavom (1. o Kraljevima 8,10); ili Izaijinog viđenja, kome se objavljuje Jahve na visokom i uzvišenom tronu, okružen serafima (Izaija 6,1); ili vatre koja je pročistila Levijeve sinove (Malahija 3,2-3). U Novom zavjetu naprotiv, Bog postaje mali i nevidljiv. U Šimunu starost svijeta uzima Božju vječnu mladost u svoje ruke.

No već sada baca križ svoju sjenu, jer se tama opire prihvatiti Božje svjetlo. I Marija, čvrsto povezana sa sudbinom svojeg sina, neće biti pošteđena mača boli.

Izraelova je povijest većinom povijest susreta Boga i njegova naroda: Abraham ugošćuje tri tajanstvena stranca u svom šatoru (Postanak 18,1-10); za vrijeme izlaska iz Egipta susreće Izrael svog Boga u šatoru sastanka (Izlazak 33,7-11); zaručnica iz pjesme nad pjesmama čezne za ljubljenim, kako bi ga mogla stisnuti na srce (Pjesme nad pjesmama 3,4). Ipak nije dovoljno vikati "Hosana! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!". Želimo li unići u svadbenu dvoranu zajedno sa zaručnikom, moramo se pripremiti na susret s našim Bogom – kao djevice iz prispodobe.

2. veljače - Prikazanje Gospodnje - Sviječnica A - B - C

*Ta vidješe oči moje spasenje tvoje,
koje si pripravio pred licem sviju naroda. (Lk 2,30sl.)*

Prvo čitanje

Malahija 3,1-4

Ovo govori Gospodin Bog: Evo šaljem glasnika da put preda mnom pripravi. I doći će iznenada u Hram svoj Gospodin koga vi tražite i Anđeo Saveza koga žudite. Evo ga, dolazi već – govori Gospodin nad Vojskama. Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva. I zasjest će kao onaj što topi srebro i pročišćava. Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da prinose Gospodinu žrtvu u pravедnosti. Tad će biti draga Gospodinu žrtva Judina i jeruzalemska kao u drevne dane i kao prvih godina.

Drugo čitanje

Hebrejima 2,14-18

Budući da djeca imaju zajedničku krv i meso, i sam Isus tako postade u tome sudionikom da smrću obeskrijepi onoga koji imaše moć smrti, to jest đavla, pa oslobodi one koji – od straha pred smrću – kroza sav život bijahu podložni ropstvu. Ta ne zauzima se dašto za anđele, nego se zauzima za potomstvo Abrahamovo. Stoga je trebalo da u svemu postane braći sličan, da milosrdan bude i ovjerovljen Veliki svećenik u odnosu prema Bogu kako bi okajavao grijehе naroda. Doista, u čemu je iskušan trpio, može iskušavanima pomoći.

Evandjelje

Luka 2,22-40

Kad se po Mojsijevu Zakonu navršise dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem: Svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu! – i da prinesu žrtvu, kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića.

Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne

vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha dođe u Hram. I kad roditelji uniješe dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče: "Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripravio pred licem svih naroda: svjetlost na prosvjetljenje narodâ, slavu puka svoga izraelskoga."

Otac njegov i majka divili se što se to o njemu govori. Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: "Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj mač probosti dušu! – da se razotkriju namisli mnogih srdaca!"

A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina, a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila Bogu. Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o Djetetu.

Kad obaviše sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. A dijete je raslo, jačalo i napunvalo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu.

Za razmišljanje

Stari naziv ovog blagdana "Blagdan susreta Gospodinova" u orijentalnoj liturgiji prilično dobro izražava njegovo značenje: 40 dana nakon rođenja susreće Isus u hramu Boga svojih otaca i donosi prvu obrednu žrtvu svoga života u obliku jednog para grlica ili dvaju golubića.

Istovremeno susreće i Božji narod Starog zavjeta, zastupljen u Šimunu i Ani, koji postaju svjedoci i navjestitelji tog Gospodinova prikazanja.

Kao i kod božićne poruke, nepredvidljiv je jaki kontrast jednostavnog i uobičajenom obredu odgovarajućeg nastupa Isusovih roditelja, i veličine događanja. No obje časne osobe Šimun i Ana ne daju se zavarati jednostavnošću: oni prepoznaju Božju slavu u tome djetetu, čije svjetlo preplavlja svijet, prosvjetljuje pogane i dopunjuje Božje otkrivenje u Starom zavjetu.

Božji je dolazak u Starom zavjetu često veoma moćan: sjetimo se oblaka, koji silazi s neba i ispunja Salomonov hram Božjom slavom (1. o Kraljevima 8,10); ili Izaijinog viđenja, kome se objavljuje Jahve na visokom i uzvišenom tronu, okružen serafima (Izaija 6,1); ili vatre koja je pročistila Levijeve sinove (Malahija 3,2-3). U Novom zavjetu naprotiv, Bog postaje mali i nevidljiv. U Šimunu starost svijeta uzima Božju vječnu mladost u svoje ruke.

No već sada baca križ svoju sjenu, jer se tama opire prihvatiti Božje svjetlo. I Marija, čvrsto povezana sa sudbinom svojeg sina, neće biti pošteđena mača boli.

Izraelova je povijest većinom povijest susreta Boga i njegova naroda: Abraham ugošćuje tri tajanstvena stranca u svom šatoru (Postanak 18,1-10); za vrijeme izlaska iz Egipta susreće Izrael svog Boga u šatoru sastanka (Izlazak 33,7-11); zaručnica iz pjesme nad pjesmama čezne za ljubljenim, kako bi ga mogla stisnuti na srce (Pjesme nad pjesmama 3,4). Ipak nije dovoljno vikati "Hosana! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!". Želimo li unići u svadbenu dvoranu zajedno sa zaručnikom, moramo se pripremiti na susret s našim Bogom – kao djevice iz prispodobe.